

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej, JUDr. Dariny Michalkovej a prof. JUDr. Petra Blaha, CSc. v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Krajského súdu [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ] na odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a sudkyne [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu sp. zn. 1 Ds 16/04 zo dňa 24. júna 2005 rozhodol

takto:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. **s a z r u š u j e** rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu z 24. júna 2005, sp. zn. 1 Ds 16/04, v bode 2 napadnutého rozhodnutia v tej časti, pokiaľ sudkyňa v konkurznej veci [REDAKOVANÉ] vedenej na Krajskom súde [REDAKOVANÉ] pod spisovou značkou 4 K 25/02, nekonala v čase od 19. mája 2003 do 22. marca 2004, keď jej konanie bolo kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. a taktiež vo výroku o disciplinárnom opatrení, a

u z n á v a s a v i n n o u

v bode 2 napadnutého rozhodnutia z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. na tom skutkovou základe, ako je to rozvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

Z a t o s a j e j u k l a d á

podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 15 % na dobu dvoch mesiacov.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový disciplinárny súd uznal sudkyňu Krajského súdu v Bratislave JUDr. [REDAKOVANÉ] za vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Zákon o sudcoch), ktorého sa mala dopustiť tým, že v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ]

vedenej na Krajskom súde [redacted] pod sp. zn. 4 K 22/03, napriek skutočnosti, že dňa 1. decembra 2003 bolo súdu doručené podanie úpadcu označené ako „návrh na zbavenie funkcie osobitného správcu JUDr. [redacted]“, v ktorom bolo poukázané na skutočnosť, že JUDr. [redacted] nespĺňa zákonom ustanovenú podmienku podľa § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, nakoľko má k navrhovateľovi blízky vzťah a nie je zárukou nepredpojatosti a objektivity voči ostatným veriteľom dlžníka a zároveň bolo výslovne poukázané na skutočnosť, že v čase od 12. decembra 2000 do 12. júna 2001 vykonával funkciu predsedu dozornej rady navrhovateľa. Dňa 30. januára 2004 bolo súdu doručené podanie advokátskej kancelárie [redacted] označené ako „Podnet na zbavenie funkcie osobitného správcu pre oblasť správy pohľadávok a oblasť nakladania s majetkom pred vyhlásením konkurzu – odporovateľnosť právnych úkonov – [redacted]“, postupom v zmysle § 8 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov“, ktoré advokát JUDr. [redacted] podal ako právny zástupca konkurzných veriteľov [redacted] adresa trvalého bydliska [redacted] a manželky Mgr. [redacted] adresa trvalého bydliska [redacted] a v ktorom poukázal, že existujú nevyvrátiteľné pochybnosti, ktoré odôvodňujú postup podľa § 8 ods. 5 ZKV a ktorých existencia spochybňuje súlad ustanovenia osobitného správcu do funkcie s dikciou § 8 ods. 1 tretia veta ZKV a uviedol, že JUDr. [redacted] bol v čase od 12. decembra 2000 do 12. júna 2001 predsedom dozornej rady obchodnej spoločnosti [redacted], so sídlom [redacted] a práve táto spoločnosť podala návrh na vyhlásenie konkurzu voči úpadcovi a že si spoločnosť [redacted] prihlásila svoju pohľadávku vo výške 21.166.079,45 Sk, pričom vznik tejto pohľadávky sa datuje k času pôsobenia JUDr. [redacted] vo funkcii predsedu dozornej rady tejto spoločnosti a napriek skutočnosti, že v úradnom zázname, spísanom 8. marca 2004 v kancelárii zákonnej sudkyne, do ktorej sa osobitný správca JUDr. [redacted] dostavil za účelom „podania vysvetlenia zaradenia majetku – byty, do konkurznej podstaty ako aj zaradenia garážových boxov do predaja“, bolo uvedené, že osobitný správca predložil súdu podrobnú správu v lehote 10 dní a osobitný správca takúto správu súdu nepredložil, nepostupovala v súlade s ustanovením § 8 ods. 5 ZKV, podľa ktorého z dôležitých dôvodov môže súd na návrh úpadcu alebo správcu alebo aj bez návrhu zbaviť správcu funkcie a nezbavila JUDr. [redacted] funkcie osobitného správcu, dokonca o vyššie uvedenom návrhu úpadcu na zbavenie funkcie osobitného správcu nerozhodla vôbec, a zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z., ktorého sa dopustila tým, že v konkurznej veci úpadcu [redacted] vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4 K 25/02, sudkyňa od 19. mája 2003 nekonala najneskôr do 22. marca 2004. Za to jej disciplinárny súd uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 3. júna 2004 na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi bol čiastočne dôvodný. Disciplinárny súd po vykonanom dokazovaní na ústnych pojednávaniach, výsluchu svedkyne [redacted] zo všetkých listinných dôkazov pripojených k návrhu, po oboznámení sa s materiálmi predloženými účastníkmi konania, so spismi konkurzných konaní Krajského súdu v Bratislave, ako aj z dokladov predložených sudkyňou a jej obhajcom, prehľadu o stave agendy

a skončených vecí na konkurznom oddelení Krajského súdu v Bratislave disciplinárne obvinenou sudkyňou vyvodil záver, že boli len čiastočne preukázané okolnosti vymedzené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, príp. zistené skutočnosti nevykazovali znaky disciplinárneho previnenia. Zo spisu 4 K 22/03 Krajského súdu v Bratislave zistil disciplinárny senát, že úpadca podal návrh na zbavenie funkcie osobitného správcu konkurznej podstaty JUDr. [REDAKOVANÉ]. V ňom poukazoval na to, že osobitný správca nespĺňa predpoklady pre výkon funkcie v konkurznej veci, nakoľko má k navrhovateľovi blízky vzťah a zároveň bolo preukázané, že v čase od 12. decembra 2000 do 12. júna 2001 vykonával funkciu predsedu dozornej rady navrhovateľa. V podaní z 30. januára 2004, ktoré podal zástupca konkurzných veriteľov, poukazoval na pochybnosti, ktoré odôvodňujú postup podľa § 8 ods. 5 Zákona o konkurze a vyrovnaní, keďže JUDr. [REDAKOVANÉ] bol predsedom dozornej rady obchodnej spoločnosti Merkuria, a.s., ktorá spoločnosť podala návrh na vyhlásenie konkurzu voči úpadcovi a prihlásila svoju pohľadávku vo výške 21.166.079,45 Sk, pričom vznik tejto pohľadávky sa datuje k času pôsobenia JUDr. [REDAKOVANÉ] vo funkcii predsedu dozornej rady spoločnosti. Bolo zistené, že sudkyňa v uvedenom období v označenej veci vykonávala rôzne úkony, keď 8. decembra 2003 bolo vykonané prieskumné pojednávanie, 12. decembra prišla prihláška pohľadávky konkurznej podstaty, 20. januára 2004 sa uskutočnilo otváranie obálok, 23. januára 2004 vyhodnotenie prvého kola speňažovania konkurznej podstaty úpadcu a 16. februára 2004 bolo vydané opatrenie krajského súdu o schválení predaja majetku úpadcu. Je tak zrejmé, že návrhom úpadcu ako aj konkurzných veriteľov na vylúčenie osobitného správcu konkurznej podstaty sa sudkyňa nezaoberala, hoci jej táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 8 ods. 5 Zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len Zákon o konkurze a vyrovnaní – ZKV). Nepredpojatosť osoby konkurzného správcu je totiž základnou hmotnoprávnou podmienkou, ktorú súd musí skúmať. Za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, 2 zákona č. 385/2000 Z. z. sa považuje aj zavinené konanie, porušenie povinností sudcu. Je nepochybné, že za zavinené nespĺnenie alebo porušenie povinností sudcu treba považovať aj postup, ktorý je v rozpore s povinnosťou, vyplývajúcou mu zo zákona. Za disciplinárne previnenie je možné považovať iba zavinené konanie. V danom prípade bola naplnená zložka vedomia aj zložka vôle, ktorú možno kvalifikovať ako vedomú nedbanlivosť, keďže sudkyňa naplnila zložku vedenia, pretože jej bolo známe, že bol podaný návrh na vylúčenie osoby konkurzného správcu, aj zložka vôle, t. j. spoliehanie sa bez primeraných dôvodov, že takéto opomenutie zákonnej povinnosti bude mať za následok ohrozenie záujmov chránených zákonom, a to § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, ktoré vyžaduje, aby za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená iba nepredpojatá fyzická osoba. Keďže sudkyňa vôbec nerozhodla o návrhu na zbavenie funkcie správcu konkurznej podstaty, pričom vykonávala úkony, ktorými zasahovala i do konkurznej podstaty, porušila svoju povinnosť sudcu, stanovenú v § 30 ods. 2 písm. e) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o sudcoch), podľa ktorého je sudca povinný dbať na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. Zo spisu 4 K 25/02 Krajského súdu v Bratislave mal ďalej disciplinárny senát preukázané také zavinené konanie sudkyne, ktoré malo za následok prietahy v súdnom konaní, čo je v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g) závažným disciplinárnym previnením. Zo spisu jednoznačne vyplynulo, že posledný úkon sudkyne bol vykonaný 19. mája 2003, keď sa uskutočnilo prieskumné pojednávanie a vo veci nekonala do dňa previerky Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Vo veci teda

